

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 1347**

din 09 iunie 2026

Prin Raportul nr. 26-794/07.05.2026, Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate cu privire la cererea de apărare a independenței, imparțialității și reputației profesionale formulată de doamna judecător Țarcă Gabriela Ana și domnul judecător Antik Levente Farkas, judecători în cadrul Curții de Apel Oradea.

Analizând raportul Inspecției Judiciare, obiecțiunile formulate de magistrații petenți, răspunsul Inspecției Judiciare la aceste obiecțiuni și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

În cuprinsul cererii, magistrații au arătat că domnul avocat _____ ar fi desfășurat, prin mai multe canale online și prin intermediul _____ o campanie publică de denigrare, în cadrul căreia ar fi fost lansate afirmații grave, jignitoare și neadevărate la adresa judecătorilor care au soluționat cauza penală la care făceau referire materialele publicate.

Petenții au susținut că afirmațiile respective nu s-au limitat la prezentarea sau critica soluției pronunțate de Curtea de Apel Oradea, ci au vizat direct conduita profesională a membrilor completului de judecată, fiind de natură să le afecteze reputația profesională și autoritatea funcției exercitate, precum și să compromită încrederea publicului în actul de justiție.

În concret, magistrații au indicat articolul intitulat

_____, publicat în mediul online și preluat ulterior pe mai multe platforme de socializare, în care au fost redade afirmații potrivit cărora instanța



, iar verdictul ar fi fost pronunțat fără ca instanța să accepte probele cerute de familie.

Totodată, petenții au arătat că, în cuprinsul aceluiași material, s-a susținut că , că soluția pronunțată ar reprezenta și că „*nu face cinste carierei profesionale a celor doi judecători*”, iar, în finalul reacției sale publice, domnul avocat s-a adresat direct magistraților, folosind formula

În opinia doamnei judecător Țarcă Gabriela Ana și a domnului judecător Antik Levente Farkas, aceste afirmații ar depăși limitele criticii admisibile a unei hotărâri judecătorești, întrucât nu ar descrie în mod obiectiv starea de fapt din dosar, ci ar formula acuzații la adresa judecătorilor, fără o bază factuală suficientă, inducând publicului ideea că aceștia ar fi acționat cu rea-credință, ar fi ignorat probe evidente și ar fi pronunțat o soluție care sfidează exigențele actului de justiție.

Magistrații au arătat că, prin modalitatea de prezentare publică a cauzei, publicului i-ar fi fost transmis mesajul că justiția ar fi afirmație apreciată ca fiind deosebit de gravă, întrucât ar provoca o stare de revoltă împotriva judecătorilor și, implicit, împotriva sistemului judiciar.

În cerere s-a mai susținut că domnul avocat nu ar fi prezentat publicului elementele relevante ale raționamentului judiciar și textele legale incidente, ci ar fi recurs la o prezentare trunchiată și cu o puternică încărcătură emoțională, aptă să acrediteze ideea că magistrații ar fi încălcat normele morale și etice ale profesiei și că soluția pronunțată ar fi fost rezultatul unei conduite profesionale necorespunzătoare.

Petenții au mai arătat că relația dintre judecător și avocat se bazează pe respect reciproc și pe solemnitatea actului de justiție, inclusiv în mediul online, iar afirmațiile publice formulate de domnul avocat ar ridica problema limitelor libertății de exprimare, în condițiile în care acesta are calitatea de profesionist al dreptului.

În consecință, doamna judecător Țarcă Gabriela Ana și domnul judecător Antik Levente Farkas au solicitat Consiliului Superior al Magistraturii constatarea faptului că afirmațiile publice analizate nu corespund adevărului și sunt de natură să aducă atingere autorității judecătorești, demnității și reputației profesionale a magistraților, precum și publicarea soluției ce urma a fi pronunțată cu privire la cererea de apărare.

În cadrul verificărilor efectuate, Inspekția Judiciară a avut în vedere și memoriul formulat de domnul avocat , depus la Consiliul Superior al Magistraturii la data de sub nr. prin care acesta a solicitat respingerea cererii de apărare a reputației profesionale.



În cuprinsul memoriului, domnul avocat a arătat că afirmațiile sale au fost formulate în contextul unei cauze penale cu impact public și emoțional deosebit, referitoare la decesul unui minor, și au reprezentat o reacție critică față de soluția pronunțată de Curtea de Apel Oradea prin Decizia penală nr.

Totodată, domnul avocat a susținut că, prin comunicatul emis de Curtea de Apel Oradea la data de 11.03.2026, ca urmare a informațiilor apărute în presă la nivel local și central, ar fi fost încălcate principiile Ghidului de bune practici privind relația sistemului judiciar cu mass-media, iar echipa de avocați a părții civile ar fi fost vizată în mod nejustificat. În acest context, domnul avocat a arătat că, în opinia sa, persoana care ar fi avut nevoie de apărare profesională era chiar acesta.

Pentru susținerea punctului său de vedere, domnul avocat a invocat repere desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauzele Morice împotriva Franței, Bagirov împotriva Azerbaidjanului, Sellami împotriva Franței și Halet împotriva Luxemburgului, precum și repere din jurisprudența națională și doctrină, susținând că discursul său public se înscrie în limitele libertății de exprimare și ale dreptului avocatului de a formula critici cu privire la funcționarea justiției.

Domnul avocat a arătat, în esență, că nu a făcut decât să expună publicului deficiențele pe care le-a identificat în hotărârea pronunțată de cei doi magistrați, susținând existența unei antiteze între cercetarea judecătorească parcursă în cauză și rezultatul deliberărilor consemnate în decizia penală.

De asemenea, în memoriu s-a făcut referire la împrejurarea că cei doi magistrați ar fi formulat declarații de abținere în cauzele în care domnul avocat a asigurat apărarea unor justițiabili, ca urmare a cererii de apărare a reputației profesionale formulate cu privire la poziția sa publică, precum și la faptul că aceiași magistrați ar mai fi formulat anterior o cerere similară, respinsă prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Totodată, domnul avocat a făcut referire la apariții anterioare în spațiul public privind activitatea completului de judecată, susținând caracterul controversat al acestuia.

În ceea ce privește contextul cauzei, Inspekția Judiciară a reținut că dosarul penal la care se refereau afirmațiile publice a avut ca obiect survenit în
anul 2018, cauza fiind soluționată în primă instanță de Judecătoria Oradea, iar ulterior în apel de Curtea de Apel Oradea.

S-a reținut că, prin sentința penală pronunțată de Judecătoria Oradea, unul dintre inculpați a fost condamnat, iar față de celălalt inculpat s-a dispus achitarea. Prin Decizia penală nr.

Curtea de Apel Oradea a soluționat apelurile declarate în cauză, definițând hotărârea primei instanțe, dispunând achitarea inculpatului apelant și schimbarea



temeiului juridic al achitării celui alt inculpat, iar acțiunea civilă exercitată de părțile civile a fost lăsată nesoluționată, hotărârea pronunțată generând reacții publice ample, inclusiv din partea avocatului familiei

În raport au fost prezentate, de asemenea, conținutul articolului publicat în mediul online, declarațiile atribuite domnului avocat poziția mamei minorului, comunicatul de presă emis inițial de Curtea de Apel Oradea, precum și comunicatul de presă rectificat.

Prin raportul întocmit, Inspecția Judiciară a apreciat că afirmațiile analizate se circumscriu exercițiului libertății de exprimare, astfel cum este garantată de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și nu sunt de natură să aducă atingere reputației profesionale a magistraților.

În motivarea acestei concluzii, Inspecția Judiciară a reținut că afirmațiile critice formulate în spațiul public vizează aspecte procedurale ale cauzei, astfel cum acestea au fost percepute de părțile civile și de avocatul acestora, respectiv nemulțumiri referitoare la administrarea sau neadministrarea unor probe, modul de audiere a părților și martorilor și evaluarea expertizelor medico-legale.

Inspecția Judiciară a apreciat că aceste afirmații reprezintă aprecieri subiective formulate pe baza elementelor existente în dosar, astfel cum au fost percepute și interpretate de autorul discursului public, chiar dacă au fost exprimate într-un limbaj ferm, direct și cu accente critice.

S-a mai reținut că expresiile de tipul „*instanța nu a vrut să audieze martorii propuși de familie*” sau „*s-a respins solicitarea unei noi expertize*” constituie critici punctuale asupra conduitei procesuale, fără a implica, în opinia Inspecției Judiciare, imputarea unor fapte ilicite determinate magistraților.

Inspecția Judiciară a apreciat că, în circumstanțele cauzei, afirmațiile contestate au reprezentat mai degrabă judecăți de valoare decât declarații factuale propriu-zise, având în vedere tonul general al remarcilor și contextul în care au fost făcute, respectiv o dezbatere publică privind modul de administrare a justiției într-o cauză de interes public major.

De asemenea, în raport s-a reținut că, deși magistrații au nevoie de încrederea cetățenilor în exercitarea atribuțiilor specifice și pot avea nevoie de protecție față de atacuri distructive, lipsite de fundament serios, această protecție nu poate avea ca efect interzicerea criticii publice a actului de justiție, inclusiv atunci când aceasta este exprimată într-un limbaj incisiv.

Inspecția Judiciară a arătat că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza Morice împotriva Franței, s-a statuat că avocații pot informa publicul cu privire la neajunsuri ale funcționării justiției și pot formula critici în apărarea intereselor clienților lor,

atât timp cât afirmațiile nu sunt lipsite de bază factuală și nu se transformă într-un atac personal gratuit.

În acest context, Inspecția Judiciară a apreciat că exista o bază factuală suficientă pentru criticile formulate, în condițiile în care instanța de apel a respins anumite cereri în probațiune, iar ulterior, în considerentele hotărârii, a făcut referiri la deficiențe ale expertizei administrate în cauză.

În ceea ce privește formulările cu încărcătură emoțională, precum „*sau „nu face cinste carierei profesionale a judecătorilor”*”, Inspecția Judiciară a apreciat că acestea reprezintă modalități subiective de exprimare a dezacordului față de soluția pronunțată, formulate într-un mod exagerat și depreciativ, însă fără a conține acuzații factuale precise și verificabile privind o pretinsă conduită ilicită a magistraților.

Totodată, Inspecția Judiciară a reținut că emiterea comunicatului de presă de către Curtea de Apel Oradea a constituit, în principiu, un instrument adecvat și suficient pentru protejarea reputației profesionale a magistraților, întrucât acesta a oferit publicului o prezentare obiectivă și lămuritoare a desfășurării procesului, a probatoriului administrat și a raționamentului care a stat la baza soluției pronunțate.

Pe cale de consecință, prin raport s-a propus respingerea cererii formulate, apreciindu-se că afirmațiile exprimate prin intermediul conținutului difuzat pe rețelele de socializare și în cadrul unor cotidiane online, cu referire la persoana și activitatea profesională a magistraților, nu sunt, prin ele însele, de natură să inducă ideea unei funcționări generale, anormale sau incorecte a sistemului judiciar și nici să lezeze reputația profesională a judecătorilor menționați.

Raportul Inspecției Judiciare a fost comunicat doamnei judecător Țarcă Gabriela Ana și domnului judecător Antik Levente Farkas prin adresa nr. _____ iar la data de 18.05.2026 aceștia au formulat obiecțiuni față de constatările și concluziile raportului.

În cuprinsul obiecțiunilor formulate, magistrații au arătat că apreciază ca neîntemeiată concluzia potrivit căreia articolul publicat în cotidianul online ebihoreanul.ro, în cotidianul online _____ a publicației _____ a utilizatorului _____ s-ar încadra în limitele normale ale informării publice, fără a aduce atingere reputației lor profesionale.

Magistrații au susținut că, prin raportare la materialele dosarului, respectiv Decizia penală nr. _____ încheierile de ședință din apel și expertiza medico-legală, afirmațiile analizate nu ar avea o bază factuală reală, nu ar reflecta situația de fapt și nu ar respecta exigențele de bună-credință impuse unui profesionist al dreptului.



În concret, doamna judecător Țarcă Gabriela Ana și domnul judecător Antik Levente Farkas au arătat că afirmațiile potrivit cărora *„instanța nu a vrut să audieze martorii propuși de familie”* și *„nu au fost administrate probele solicitate”* nu reprezintă simple opinii ori judecăți de valoare, ci descriu conduite procesuale concrete, susceptibile de verificare prin prisma actelor dosarului.

În susținerea obiecțiunilor, petenții au arătat că, din încheierile de ședință ale instanței de apel, ar rezulta că partea civilă nu a solicitat audierea vreunui martor, astfel că afirmația privind refuzul instanței de a audia martori propuși de familie ar constitui un neadevăr prezentat ca atare opiniei publice.

Totodată, magistrații au arătat că, în apel, instanța a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de partea civilă, iar comentariile la articolele din presă de pe [redacted] au fost respinse ca inutile soluționării cauzei. În opinia acestora, susținerea potrivit căreia instanța ar fi blocat administrarea probelor solicitate de familie este lipsită de suport factual și reprezintă o distorsionare a realității judiciare.

Magistrații au mai susținut că prezentarea publică a cauzei a fost selectivă, în condițiile în care solicitarea unei noi expertize medico-legale ar fi aparținut inculpatului, în propria cale de atac, și părții responsabile civilmente, iar nu părților civile sau Ministerului Public, iar instanța a stabilit că raportul existent era lămuritor.

În același context, petenții au arătat că domnul avocat ar fi pus în antiteză, în mod nejustificat, refuzul instanței de a dispune o probă apreciată ca redundantă cu observațiile critice ale instanței la adresa calității redactării raportului de expertiză, creând astfel, în opinia acestora, o falsă aparență de incoerență, illogic sau părtinire a instanței.

Magistrații au invocat și faptul că, în memoriul formulat, domnul avocat ar fi acordat un spațiu amplu expertizei medico-legale, fără a prezenta însă răspunsurile efective ale experților la obiectivele formulate chiar de apărătorul ales al părții civile, susținând că parcurgerea conținutului expertizei ar infirma acuzațiile formulate public și ar confirma raționamentul instanței.

Totodată, în obiecțiuni s-a arătat că expresiile [redacted] folosite de un avocat în spațiul public, ar depăși limitele libertății de exprimare și ar muta dezbaterea de pe tărâmul argumentelor juridice pe cel al unui *„tribunal popular”*, transformând critica unei soluții într-o execuție publică a judecătorilor.

Magistrații au susținut că, prin autoritatea profesională pe care o deține, avocatul care prezintă public fapte neadevărate ajunge să valideze și să amplifice revolta publicului, transformând o reacție emoțională firească într-o convingere eronată că sistemul judiciar este corupt sau arbitrar.

În obiecțiuni a fost invocată și lipsa de diligență a domnului avocat în moderarea propriei pagini de socializare, petenții arătând că, sub postările referitoare la cauza penală, au fost menținute comentarii cu un conținut vădit injurios și violent la adresa magistraților, inclusiv comentarii prin care aceștia erau asociați cu infracționalitatea sau prin care se exprimau dorințe de producere a unor suferințe similare membrilor familiei acestora.

Magistrații au mai arătat că, deși aceste comentarii aparțin unor terți, platforma pe care au fost postate este una gestionată de domnul avocat, iar menținerea lor ar contribui la amplificarea efectului prejudiciant al discursului public inițial.

De asemenea, petenții au criticat referirile făcute de domnul avocat la cererile de abținere formulate în alte cauze, precum și la articole de presă mai vechi referitoare la activitatea lor, susținând că prin aceste trimiteri s-ar urmări crearea unei umbre de îndoială asupra integrității lor profesionale.

În finalul obiecțiunilor, magistrații au arătat că referirea din raport la comunicatul de presă al Curții de Apel Oradea ar confunda apărarea imaginii instituției cu apărarea reputației magistratului individual, întrucât, deși comunicatul a oferit explicații tehnice și procesuale, acesta nu ar fi putut anula impactul afirmațiilor publice care au vizat direct conduita și integritatea profesională a judecătorilor.

Față de obiecțiunile formulate, Inspekția Judiciară a întocmit un răspuns, arătând că acestea vizează, în esență, modul de apreciere al inspectorului judiciar asupra inexistenței elementelor care să justifice admiterea cererii de apărare a reputației profesionale, din perspectiva modului de exercitare a libertății de exprimare prin presă de către avocatul unei părți din procesul penal.

În răspunsul la obiecțiuni, Inspekția Judiciară a menținut aprecierea potrivit căreia afirmațiile analizate se încadrează în sfera judecăților de valoare, reprezentând aprecieri juridice și critici formulate în contextul unei dezbateri privind modul de administrare a justiției. S-a arătat că aceste exprimări nu descriu fapte autonome, susceptibile de verificare directă, precum existența unui act de corupție sau a unei conduite ilicite determinate, ci exprimă evaluări subiective asupra raționamentului judiciar, întemeiate pe elemente existente în dosar și pe conținutul hotărârii pronunțate de instanța de apel.

Totodată, Inspekția Judiciară a apreciat că simpla repetare a aceluiași articol pe diverse platforme de socializare sau preluarea acestuia de către alte publicații nu are aptitudinea de a transforma judecățile de valoare în afirmații de fapt, ci reprezintă o modalitate de circulație a informației într-o societate democratică, mai ales în chestiuni de interes public.

În ceea ce privește susținerea referitoare la caracterul trunchiat al prezentării cauzei, Inspekția Judiciară a arătat că, faptul că într-un material jurnalistic nu sunt reproduse integral

actele procesuale ori toate argumentele reținute de instanță nu echivalează, prin el însuși, cu o deformare factuală, întrucât orice articol de presă presupune o sinteză și o condensare a informației.

Inspekția Judiciară a apreciat că relevanță juridică ar putea exista doar în ipoteza în care omisiunile ar fi deliberate și de natură să altereze în mod substanțial sensul real al faptelor, urmărind inducerea în eroare a publicului sau acreditarea artificială a unor acuzații factuale grave ca fiind certe.

Referitor la afirmațiile privind neadministrarea probelor, în răspunsul la obiecțiuni s-a arătat că poziția exprimată de avocat a fost concentrată asupra criticii privind modul de apreciere a utilității unei noi expertize medico-legale, fără a se susține în mod expres că partea civilă ar fi solicitat efectuarea acesteia.

În ceea ce privește afirmația potrivit căreia verdictul ar fi fost pronunțat fără ca instanța să accepte probele cerute de familie, iar judecătorii ar fi refuzat să audieze martorii propuși de părinți, Inspekția Judiciară a apreciat că, izolată, această afirmație ar putea crea o impresie potențial eronată, întrucât este contrazisă de actele procedurale existente la dosar, însă a reținut că avocatul ar fi explicat ulterior că se referă la audierea experților care au întocmit expertizele din dosar.

Inspekția Judiciară a mai arătat că analiza efectuată nu s-a redus la simpla existență a unor omisiuni, ci a avut în vedere efectul global al materialului, contextul dezbaterii publice și existența unei baze factuale suficiente pentru criticile formulate. Din această perspectivă, omisiunile indicate de magistrați au fost apreciate ca putând susține, cel mult, caracterul dezechilibrat al prezentării, dar nu și existența unei intenții de denaturare substanțială a realității judiciare.

În ceea ce privește calitatea autorului afirmațiilor, Inspekția Judiciară a reținut că, într-o dezbatere privind funcționarea justiției, discursul unui avocat nu poate fi unul neutru, precum cel al unui judecător independent și imparțial, ci este inevitabil selectiv și orientat spre susținerea unei teze, determinat fiind de poziția sa de apărător al unei părți.

În răspunsul la obiecțiuni s-a mai arătat că faptul că nu sunt reproduse toate argumentele instanței sau toate elementele favorabile raționamentului acesteia nu poate fi asimilat automat relei-credințe, întrucât, în caz contrar, orice pledoarie critică sau intervenție publică a unui avocat ar deveni dificil de formulat fără riscul sancționării conduitei acestuia.

Cu privire la expresiile , și „nu face cinste carierei profesionale a celor doi judecători”, Inspekția Judiciară a menținut concluzia potrivit căreia acestea au un evident caracter depreciativ și depășesc tonul echilibrat și respectuos recomandat între actorii sistemului judiciar, însă nu conțin acuzații factuale precise și



verificabile privind o pretinsă conduită ilicită a magistraților, ci exprimă o apreciere global negativă asupra modului de instrumentare a dosarului în apel și asupra soluției instanței de apel.

În ceea ce privește comentariile unor terți postate pe pagina de socializare Inspecția Judiciară a apreciat că modul în care domnul avocat își gestionează pagina de socializare nu poate fi analizat în cadrul acestui mecanism, întrucât comentariile redactate de magistrați nu ar avea legătură cu articolul în raport cu care aceștia au formulat cererea de apărare.

Referitor la susținerea magistraților potrivit căreia raportul ar confunda apărarea imaginii instituției cu apărarea reputației magistratului individual, Inspecția Judiciară a arătat că nu este incidentă o asemenea interpretare, raportul punctând explicit că respectivul comunicat de presă a clarificat factual și procedural anumite aspecte din dosar.

În acest cadru, Inspecția Judiciară a apreciat că emiterea comunicatului de presă a reprezentat un mijloc adecvat de informare, apt să corecteze eventualele percepții eronate generate de afirmațiile critice, în condițiile în care nu s-a demonstrat depășirea limitelor libertății de exprimare.

Față de aceste considerente, Inspecția Judiciară a apreciat că obiecțiunile formulate de doamna judecător Țarcă Gabriela Ana și domnul judecător Antik Levente Farkas sunt nefondate și că se justifică menținerea propunerii de respingere a cererii de apărare a reputației profesionale.

Față de cererea de apărare a independenței, imparțialității și reputației profesionale, Secția pentru judecători reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor”.*

Alineatul al doilea al aceluiași text de lege prevede că *„Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea judecătorului sau procurorului care consideră că independența, imparțialitatea sau*

reputația profesională îi este afectată în orice mod, ori din oficiu, sesizează Inspekția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor”.

Noțiunea de reputație profesională semnifică percepția publică asupra probității, competenței, integrității și conduitei profesionale a magistratului. În cazul judecătorilor, reputația profesională este strâns legată de independența și imparțialitatea acestora, întrucât încrederea publicului în actul de justiție depinde, în mod esențial, de credibilitatea celor care îl înfăptuiesc.

În analiza unei cereri formulate în temeiul art. 31 din Legea nr. 305/2022, Secția pentru judecători are obligația de a realiza un echilibru între libertatea de exprimare, pe de o parte, și protecția independenței, imparțialității și reputației profesionale a magistraților, pe de altă parte.

Libertatea de exprimare, garantată de art. 30 din Constituția României și de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, constituie unul dintre fundamentele unei societăți democratice și acoperă inclusiv opiniile care offensează, șochează sau îngrijorează. Totodată, potrivit art. 10 paragraful 2 din Convenție, exercitarea acestei libertăți comportă îndatoriri și responsabilități și poate fi supusă unor restrângeri necesare într-o societate democratică, inclusiv pentru protejarea reputației altora și pentru garantarea autorității și imparțialității puterii judecătorești.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului confirmă că magistrații pot fi supuși criticii publice, mai ales atunci când acționează în exercitarea funcției, însă nu orice formă de critică beneficiază de o protecție absolută. Astfel, în cauza *Morice împotriva Franței*, Curtea a reținut că limitele criticii admisibile pot fi mai largi atunci când sunt vizate chestiuni privind funcționarea justiției, însă analiza trebuie să distingă între critica raționamentului juridic ori a funcționării sistemului judiciar și atacurile personale lipsite de o bază factuală suficientă.

În cauza *Prager și Oberschlick împotriva Austriei*, Curtea a reținut că limitele criticii admisibile pot fi depășite atunci când criticile sunt ofensatoare și lipsite de o bază serioasă. În același sens, în cauza *Lešnik împotriva Slovaciei*, Curtea a subliniat că poate fi necesar ca statul să protejeze magistrații împotriva acuzațiilor nefondate.

De asemenea, în cauza *Rizos și Daskas împotriva Greciei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, în calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea cetățenilor, putând fi necesară protejarea acestora de atacuri distructive, lipsite de fundament serios, mai ales în considerarea obligației de rezervă care le interzice magistraților vizați să reacționeze public. Aceeași exigență rezultă și din jurisprudența Curții în cauzele *Stângu și Scutelnicu împotriva României* și *Janowski împotriva Poloniei*.



Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut distincția între judecățile de valoare și afirmațiile factuale. Astfel, în cauzele Nilsen și Johnsen împotriva Norvegiei și Čeferin împotriva Sloveniei, s-a reținut că afirmațiile factuale, susceptibile de a fi probate, formulate în absența unor elemente care să le susțină, nu se bucură de aceeași protecție ca opiniile ori judecățile de valoare. Această distincție este relevantă în prezenta cauză, întrucât o parte dintre afirmațiile analizate nu privesc doar aprecierea subiectivă a soluției, ci impută completului de judecată o anumită conduită procesuală.

În cauza Barfod împotriva Danemarcei, Curtea a reținut că interesul de a proteja reputația și de a asigura autoritatea magistraților poate prevala asupra interesului de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora atunci când afirmațiile formulate nu se sprijină pe o bază factuală adecvată și sunt de natură să submineze încrederea publicului în justiție.

Prin raportare la aceste standarde, Secția pentru judecători reține că dezbaterrea publică privind soluțiile instanțelor este legitimă și necesară într-o societate democratică. Critica unei hotărâri judecătorești, chiar formulată în termeni severi, nu justifică, prin ea însăși, intervenția Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul art. 31 din Legea nr. 305/2022.

Cu toate acestea, critica publică a unei hotărâri judecătorești trebuie delimitată de imputarea, fără o bază factuală suficientă, a unei conduite profesionale necorespunzătoare judecătorilor care au pronunțat soluția. Atunci când discursul public nu se limitează la dezbaterrea raționamentului juridic, ci atribuie judecătorilor lipsă de imparțialitate, rea-credință, refuz deliberat de administrare a probelor ori o conduită incompatibilă cu standardele funcției judiciare, sunt incidente garanțiile prevăzute de art. 31 din Legea nr. 305/2022.

În prezenta cauză, Secția pentru judecători valorifică constatările factuale ale Inspecției Judiciare, însă apreciază că evaluarea efectului produs de afirmațiile publice impune o concluzie diferită de cea propusă prin raport.

Această diferență de perspectivă privește ponderea care trebuie acordată, în analiza finală, efectului cumulativ al afirmațiilor asupra reputației profesionale a magistraților și asupra percepției publice privind independența și imparțialitatea acestora.

Secția reține că, într-adevăr, cauza în care a fost pronunțată decizia penală a Curții de Apel Oradea are un puternic impact emoțional și un interes public evident. Totuși, caracterul emoțional al cauzei, interesul public al dezbaterii sau calitatea de avocat a autorului afirmațiilor nu pot justifica depășirea limitelor criticii admisibile prin formularea unor acuzații și aprecieri personale de natură să compromită imaginea profesională a judecătorilor.

Sub acest aspect, Secția reține că afirmațiile potrivit cărora instanța „nu a vrut să audieze niciun martor propus de familia victimei” și că verdictul a fost pronunțat fără ca instanța să accepte probele cerute de familie nu constituie simple judecăți de valoare. Acestea sugerează

existența unei conduite procesuale deliberate, imputabile completului de judecată, constând în refuzul de a administra probe necesare pentru aflarea adevărului.

Or, potrivit datelor rezultate din verificările efectuate, partea civilă nu a solicitat în apel reaudierea martorilor audiați în fața instanței de fond, iar cererile privind efectuarea unui nou raport de expertiză medico-legală sau a unui supliment la raportul de expertiză medico-legală nu au fost formulate de partea civilă. Dimpotrivă, aceasta a exprimat poziția că nu se impune efectuarea unei noi expertize, în condițiile în care expertiza deja întocmită era avizată.

Secția subliniază că nu analizează, pe această cale, legalitatea ori temeinicia hotărârii pronunțate de Curtea de Apel Oradea și nici modul în care instanța a soluționat cererile de probatoriu, ci diferența dintre datele obiective rezultate din verificări și modul în care acestea au fost prezentate public, cu efect asupra percepției publice privind conduita magistraților.

Din această perspectivă, Secția apreciază că răspunsul Inspecției Judiciare la obiecțiuni nu înlătură argumentul central al petenților, respectiv caracterul verificabil al unor afirmații publice care au fost prezentate ca realități procesuale, deși nu au o bază factuală suficientă în datele cauzei. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afirmațiile grave, susceptibile de probare, trebuie să aibă un fundament factual adecvat, cu atât mai mult atunci când vizează judecători identificați nominal.

De asemenea, Secția reține că formulările „*nu face cinste carierei profesionale a celor doi judecători*” și afirmația potrivit căreia minorul a doua oară „*din vina Justiției*”, nu se limitează la critica soluției pronunțate, ci o personalizează, transferând dezacordul față de hotărârea respectivă asupra integrității profesionale și morale a judecătorilor care au compus completul de judecată. Or, Secția apreciază că această mutare a accentului de la hotărâre la persoana magistratului este esențială în prezenta cauză.

În ceea ce privește memoriul domnului avocat – Secția reține că acesta explică perspectiva autorului afirmațiilor și contextul în care discursul public a fost formulat, însă nu înlătură caracterul prejudiciant al afirmațiilor analizate. Chiar dacă intenția afirmată a fost aceea de a critica soluția pronunțată, efectul obiectiv al mesajului transmis publicului a fost acela de a pune sub semnul întrebării profesionalismul, buna-credință și imparțialitatea judecătorilor.

Secția are în vedere și calitatea autorului afirmațiilor, aceea de avocat. Această calitate nu restrânge dreptul de a formula critici, ci, dimpotrivă, conferă un rol important în dezbateră publică privind justiția. Totuși, tocmai calitatea de profesionist al dreptului impune o exigență sporită în prezentarea publică a datelor cauzei și în delimitarea dintre critica juridică a hotărârii și imputarea unei conduite profesionale necorespunzătoare judecătorilor.



Afirmațiile unui avocat pot fi percepute de public ca având un fundament juridic și factual solid. Prin urmare, atunci când acestea atribuie instanței refuzul administrării unor probe sau plasează soluția judiciară în registrul culpei morale față de o victimă, impactul asupra încrederii publice în judecători este unul sporit.

Secția apreciază că, privite izolat, unele exprimări ar putea fi interpretate ca manifestări ale unei nemulțumiri puternice față de hotărârea pronunțată. Privite însă în ansamblul lor, în contextul identificării nominale a judecătorilor și al distribuirii mesajului în spațiul public, acestea depășesc limitele criticii juridice admisibile.

În ceea ce privește independența și imparțialitatea, Secția reține că afirmațiile publice analizate nu sunt lipsite de relevanță doar pentru că au fost formulate după pronunțarea soluției în cauza respectivă. Atacurile publice care impută judecătorilor refuzul deliberat de a administra probe, lipsă de profesionalism ori contribuția la o pretinsă în Justiție pot genera, în percepția publicului, suspiciuni cu privire la modul în care aceștia își exercită funcția și pot exercita o presiune asupra magistraților în activitatea viitoare.

Afectarea independenței și imparțialității nu presupune, în mod necesar, existența unei ingerințe directe într-un dosar pendinte, fiind suficient ca actul public analizat să aibă aptitudinea de a crea sau amplifica îndoeli nejustificate cu privire la aceste valori, mai ales atunci când vizează magistrați individualizați și se sprijină pe afirmații factuale insuficient fundamentate.

Secția are în vedere și faptul că magistrații sunt ținuti de obligația de rezervă și nu pot răspunde public, în aceeași manieră și cu aceeași intensitate, afirmațiilor care îi vizează. În acest context, intervenția Consiliului Superior al Magistraturii nu are rolul de a limita critica legitimă a hotărârilor judecătorești, ci de a restabili distincția necesară între critica soluției și atacul personal la adresa judecătorului.

Secția reține că emiterea unui comunicat de presă de către Curtea de Apel Oradea a constituit o măsură necesară de informare publică asupra unor date obiective ale cauzei. Totuși, această comunicare instituțională nu substituie analiza Secției pentru judecători cu privire la efectele afirmațiilor asupra independenței, imparțialității și reputației profesionale a magistraților individualizați nominal.

Nu în ultimul rând, Secția apreciază că, în actualul context public, marcat de intensificarea discursului ostil la adresa judecătorilor și de existența unor manifestări care depășesc limitele criticii legitime a actului de justiție, apărarea independenței și imparțialității magistraților se impune cu atât mai mult, întrucât luările de poziție publice formulate în termeni personalizați și acuzatori, mai ales atunci când provin din partea unui profesionist al dreptului, sunt apte să alimenteze și să amplifice acest climat de ostilitate, astfel cum o demonstrează și comentariile



postate pe pagina de a domnului avocat, care, deși nu îi pot fi imputate în mod direct, țin de un spațiu de comunicare pe care acesta are posibilitatea de a-l modera și, în considerarea statutului său profesional, responsabilitatea de a-l orienta în limitele unei critici a soluției judecătorești, iar nu ale unui atac la persoana judecătorilor.

Prin urmare, valorificând constatările factuale ale Inspecției Judiciare, obiecțiunile formulate de magistrații petenți, răspunsul Inspecției Judiciare la acestea și elementele rezultate din memoriul domnului avocat Secția pentru judecători apreciază că afirmațiile publice analizate sunt de natură să afecteze independența și imparțialitatea doamnei judecător Țarcă Gabriela Ana și a domnului judecător Antik Levente Farkas, precum și reputația profesională a acestora.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru judecători constată că cererea formulată este întemeiată, urmând a o admite.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admite cererea privind apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale a doamnei judecător **ȚARCĂ GABRIELA ANA** și a domnului judecător **ANTIK LEVENTE FARKAS**, judecători în cadrul Curții de Apel Oradea.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică doamnei judecător Țarcă Gabriela Ana, domnului judecător Antik Levente Farkas, Curții de Apel Oradea și Inspecției Judiciare și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 09 iulie 2026

Președinte

Judecător Gheorghe Liviu POPAGIU

